

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2007 r. — Siemens przeciwko Komisji

(Sprawa T-110/07)

(2007/C 140/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Siemens AG (Berlin i Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: I. Brinker, T. Loest i C. Steinle, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zgodnie z pierwszym ustępem art. 231 WE, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. (sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- posłkowo, zmniejszenie kwoty grzywny nałożonej w art. 2 lit. m decyzji;
- zgodnie z art. 87 ust. 2 regulaminu postępowania Sądu Pierwszej Instancji obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podważa decyzję Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie COMP/F/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową. W zaskarżonej decyzji na skarżącą oraz na inne przedsiębiorstwa nałożono grzywny z tytułu naruszenia art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o EOG. W opinii Komisji, skarżąca uczestniczyła w szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk dotyczących sektora rozdzielnic z izolacją gazową.

Skarżąca podnosi trzy zarzuty na poparcie swojej skargi.

Po pierwsze, krytykuje się Komisję za brak wykazania i przedstawienia konkretnych i szczegółowych dowodów na wystąpienie naruszenia. W szczególności Komisja nie wykazała i nie udowodniła sposobu, w jaki domniemane naruszenie wpłynęło na wspólny rynek oraz na obszar EOG podczas pierwszego etapu domniemanego naruszenia trwającego do roku 1999.

Po drugie, skarżąca podnosi przyjęcie przez Komisję niewłaściwego założenia dotyczącego występowania pojedynczego i ciągłego naruszenia oraz przeprowadzenie przez nią niewłaściwej oceny okresu trwania naruszenia. W opinii skarżącej, po dniu 22 kwietnia 1999 r. Komisja nie miała możliwości przedstawienia dowodów na uczestnictwo skarżącej w domniemanym naruszeniu.

W dalszej kolejności, utrzymuje się wystąpienie naruszenia art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ związane w opinii skarżącego z wygaśnięciem terminu przedawnienia związanego z jego uczestnictwem w pierwszym etapie domniemanego trwającego do roku 1999.

Ostatecznie skarżący podnosi dopuszczenie się przez Komisję przy ocenie grzywny poważnych błędów co do prawa. Przykładowo przedkłada się w tym względzie, brak przeprowadzenia przez Komisję właściwej oceny powagi i czasu trwania naruszenia oraz zastosowanie przez nią w sposób oczywisty nadmiernego współczynnika odstrasżającego. Ponadto, Komisja niesłusznie uznała odegranie przez skarżącego wiodącej roli oraz nie uwzględniła jego współpracy z Komisją.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2007 r. — Toshiba przeciwko Komisji

(Sprawa T-113/07)

(2007/C 140/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toshiba Corp. (Tokyo, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci: J. MacLennan, Solicitor, A. Schulz i J. Borum)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. — sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową; lub
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w zakresie, w jakim odnosi się ona do Toshiba; lub
- zmiana art. 1 i 2 decyzji w celu umorzenia lub znaczącego zmniejszenia nałożonej na Toshiba grzywny, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z ustanowieniem gwarancji bankowej.